

NOWINIARZ (1) *sb m*

G pl nowiniarz(o)w.

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* XVII – XVIII w.

Człowiek, który z zamiłowaniem zbiera i powtarza usłyszane wiadomości, plotkarz; auceps rumorum, famiger, famigator, fictor novorum rumorum, gerulifigulus, gerulus, homo ordinarius, rumigerulus Cn: Iá niewiadomy íprawy, zá łowy tákowych Nowiniarzow, težem íię puścił był niewinnie Ná fwego przyiáćielá. CiekPotr B4v.

Synonimy: klekot, plotka, plotkarz.

TZ